

SPECIES SCANDINAVIÆ ANARTÆ
GENERIS NOCTUARUM

DESCRIPSIT

JACOBUS SPÅNGBERG.

Gen. ANARTA OCHS.

Capite retracto; palpis adscendentibus, hispidis vel sat hirsutis; antennis filiformibus vel setaceis, mediocribus; oculis hirsutis vel nudis; lingua longissima, cornea; fronte processu corneo destituta; thorace rotundato, pilis nullos fasciculos formantibus; abdomine fasciculis pilorum destituto;¹ vena 5 alarum posteriorum paullo distincta, vix perspicua, ad venam 4 paullo appropinquata; vena 7 ex angulo exteriori cellulæ mediæ.

Anarta OCHSENHEIMER, Schm. Eur., Bd. 4, pag. 90 (1816).

› HÜBNER, Verz. Schm., pag. 220 (1816).

› TREITSCHKE, Schm. Eur., Bd. 5, Abth. 3, pag. 200 (1826).

› HERRICH-SCHÄFFER, Syst. Bearb. Schm. Eur., Bd. 2, pag. 371 (1845).

› LEDERER, Noct. Eur., pag. 174 (1857).

Sympistis HÜBNER, l. c., pag. 261 (1816).

› LEDERER, l. c., pag. 175 (1857).

CONSPECTUS SPECIERUM.

I (6). Alis posterioribus supra ad maximam partem flavescens. Oculis hirsutis.

¹ An. myrtilli et Bohemani exceptis.

- 2 (3). Margine interiore¹ nigro- vel fusciscente- limbato. — *An. myrtilli*.
- 3 (2). Margine interiore flavescente.
- 4 (5). Alis anterioribus supra macula reniformi valde distincta, albida ornatis. — *An. cordigera*.
- 5 (4). Alis anterioribus supra macula reniformi paullo distincta, haud pallidiorum quam alis, nigro-cinerea instructis. — *An. Bohemani*.
- 6 (1). Alis posterioribus supra ad maximam partem albis, cinereis, fuscis vel nigris, haud flavescensibus.
- 7 (8). Margine interiore albo. — *An. melaleuca*.
- 8 (7). Margine interiore cinereo, fusco vel nigro.
- 9(18). Alis omnibus subtus macula media nigra, plus minusve distincta ornatis; alis posterioribus supra sæpissime albo- et nigro-mixtis.
- 10(17). Alis subtus pone medium haud albo-fasciatis.
- 11(12). Maculis mediis alarum subtus subquadratis, permagnis, præsertim alarum anteriorum. — *An. melanopa*.
- 12(11). Maculis mediis alarum subtus subangulato-semilunatis vel punctiformibus, parvis, alarum posteriorum plerumque magis distinctis et majoribus quam alarum anteriorum.
- 13(14). Macula reniformi alarum anteriorum supra magna et distincta, striga transversa posteriore sat valde arcuata et intus obliqua; alis anterioribus subtus in margine exteriori pone maculam mediam macula nigra sæpissime destitutis; oculis hirsutis. — *An. Richardsoni*.
- 14(13). Macula reniformi alarum anteriorum supra sat parva et sæpissime obsoleta, striga transversa posteriore paullo arcuata et magis transversa; alis anterioribus subtus in margine exteriori pone maculam mediam macula nigra ornatis; oculis nudis.
- 15(16). Strigis transversis trinis alarum anteriorum supra albidis, striga transversa posteriore distinctissima, capite pilosissimo, valde retracto. — *An. Schönherri*.

¹ Hoc in libello margines alarum interiores, posteriores, exteriores dixi, quod facile intelligas, si alam, quomodo sit in quiete posita, respexeris. Spero quidem fore ut brevi mihi in alio libello detur copia exponendi, quibus rationibus ductus his præsertim terminis usus sim.

- 16(15). Strigis transversis trinis alarum anteriorum supra nigris, capite piloso, modice retracto. — *An. quieta*.
- 17(10). Alis omnibus subtus pone medium albo-fasciatis. — *An. lapponica*.
- 18 (9). Alis posterioribus subtus macula media nigra destitutis; supra, margine exteriori aliquando grisescente-albido, fuscis vel nigris. Oculis nudis.
- 19(20). Alis posterioribus subtus macula media alba destitutis. — *An. Zetterstedti*.
- 20(19). Alis posterioribus subtus macula media alba ornatis. — *An. funebris*.

1. *Anarta myrtilli* (L.).

Alis anterioribus supra ferrugineis, albo-lineatis, macula media albida, sat magna, prope strigam transversam anteriorem sita, maculaque reniformi obsoleta, vix perspicua instructis; subtus ad maximam partem fuscescentibus, macula media flavescente, sat magna ornatis, apice plus minusve rubricosis; alis posterioribus supra flavescentibus, macula media parva marginibusque interiore, posteriore et exteriori fuscescentibus vel nigris; subtus flavescentibus, macula media parva marginibusque interiore angustissime et obsoletissime, posteriore latissime fuscescentibus vel nigris, margine exteriori sat late subrubricoso. L. al. exp. 22 mill.

Noctua Myrtilli LINNÉ, Faun. suec., ed. 2, pag. 311 (1761).
— HÜBNER, Samml. eur. Schm., tom 3, tab. 21, fig. 98 (1799—1804). — DUPONCHEL, Hist. nat. Lep. de France, tom. 7, p. 1, pag. 286, tab. 118, fig. 1 (1827).

Phalena Ericæ HUFNAGEL, Tab. von d. Tage-, Abend- und Nachtvögeln d. Berl. Geg. (Berl. Mag.), tom. 3, pag. 292 (1767).

Anarta Myrtilli TREITSCHKE, Schm. Eur., Bd. 5, Abth. 3, pag. 201 (1826). — STAUDINGER, Stett. ent. Zeit., Jahrg. 18, pag. 290 (1857).

Denna art förekommer under månaderna Juni—Augusti i de södra och mellersta trakterna af vårt land och är funnen i Skåne,

Blekinge, Småland, Vestergötland, Östergötland, Södermanland, Upland och Helsingland; i Norge vid Ryenbjerg nära Kristiania, på Tronfjeld i Österdalen samt på flera ställen i trakten af Bergen, ss. vid Damsgaard, Solheimsvigen och Christiansborg.

Ögonen håriga; abdomen ofvan med en tofskam på första segmentet.

Denna art liknar närmast *An. cordigera* och *Bohemani*, men skiljes lätt från den förra genom närvaron af en liten svart midtfläck på bakvingarnes såväl öfre som undre sida; från dem båda genom den svartbruna inkanten på bakvingarne förutom genom de ofvan nästan marmorfärgade framvingarne; från *Bohemani* dessutom genom den hvita midtfläcken ofvan och genom den gula undertill på framvingarne.

2. *Anarta cordigera* (THUNB.).

Alis anterioribus supra fuscescentibus vel nigricantibus, partibus basali et apicali dilutioribus, parte intermedia obscuriore, macula reniformi albida, sat magna ornatis; subtus fuscescentibus macula media permagna flavescente; alis posterioribus supra et subtus flavescentibus, marginibus posteriore et exteriori sat late nigro-fuscis, macula media destitutis. L. al. exp. 24—26 mill.

Noctua cordigera THUNBERG, Mus. Nat. acad. Ups., pars 6, pag. 72, fig. 4 (1788). — ESPER, Schm. in Abbild., tom. 4, tab. 189, fig. 2 (post 1794). — HÜBNER, Samml. eur. Schm., tom. 3, tab. 147, fig. 674—5 (1818—1827). — DUPONCHEL, Hist. nat. Lep. de France, tom. 7, p. 1, pag. 289, tab. 118, fig. 2 (1827).

- > *cincta* PAYKULL, Skrift. Nat. Selsk., tom. 2, pag. 101 (1793).
- > *albirena* HÜBNER, Samml. eur. Schm., tom. 3, tab. 21, fig. 99 (1804—1818).

Anarta cordigera TREITSCHKE, Schm. Eur., Bd. 5, Abth. 3, pag. 203 (1826). — STAUDINGER, Stett. ent. Zeit., Jahrg. 18, pag. 291 (1857).

Funnen redan från Maj ända till medlet af Augusti i Dalarne, Helsingland, Herjedalen, Jämtland, Norrbotten och Lappland; i

Norge vid Krogkleven i Ringerike, i Löiten i Hedemarken, på Dovre och på flera ställen i Finmarken.

Ögonen håriga; hufvud, thorax och abdomen nästan enfärgadt svartbruna; de vanliga fläckarne och tvärlinierna på framvingarne mycket otydliga med undantag af njurfläcken.

Denna art, som närmast öfverensstämmer med *An. myrtilli* och *Bohemani*, skiljes utan svårighet från den förra genom den gula inkanten på bakvingarne; från dem båda genom frånvaron af någon svart midtfläck på bakvingarnes såväl öfre som undre sida; från *Bohemani* dessutom genom den hvita njurformiga fläcken ofvan och genom den stora ljusgula midtfläcken undertill på framvingarne.

3. *Anarta Bohemani* STAUD.

Alis anterioribus supra cinereo-fuscis, strigis maculisque nigro-fuscis; subtus pallide fuscescentibus; alis posterioribus supra et subtus flavescens, marginibus posteriore et exteriori maculaque media parva fuscescentibus. L. al. exp. 28—30 mill.

Anarta Bohemani STAUDINGER, Stett. ent. Zeit., Jahrg. 22, pag. 370 (1861). — MILLIÈRE, Ann. Soc. Lin. de Lyon, tom. 10, pag. 203, tab. 39, fig. 6 (1863).

Denna högst sällsynta fjäril upptäcktes första gången af den tyske naturaliehandlanden Keitel vid Muonioniska i Torne Lappmark och är sedan funnen på berget Skaaddavara och vid Bossekop i Finmarken i Norge. Dess flygtid är Juni och Juli.

Ögonen håriga; abdomen ofvan med en liten hårtofs på hvar och en af de tre första segmenten, hvilka tofsar hos hanen äro tydligare än hos honan.

Med de två föregående arterna öfverensstämmer denna närmast, men igenkännes lätt från *myrtilli* genom den gula inkanten på bakvingarne; skiljes från dem båda genom frånvaron af hvit fläck ofvan och af någon gul undertill på framvingarne; från *cordigera* dessutom genom närvaron af en liten svart midtfläck på bakvingarnes såväl öfre som undre sida.

4. *Anarta melaleuca* (THUNB.).

Alis anterioribus supra grisescentibus, plus minusve nigro-variegatis; subtus cinereo-albicantibus vel fusco-grisescentibus, basi pallidioribus, apicem versus obscurioribus, macula minuta media, aliquando vix perspicua, sæpissime maculis binis, in margine exteriori pone medium sitis, margineque posteriore sat late nigris vel fuscis; alis posterioribus supra et subtus albis, macula minuta media¹ margineque posteriore nigro-fuscis, margine exteriori plus minusve cinereo-irrorato. L. al. exp. 24—26 mill.

Noctua melaleuca THUNBERG, Diss. ent. Ins. suec., pars 2, pag. 42, fig. 12 (1791).

» *heliophila* PAYKÜLL, Skrift. Nat. Selsk., tom. 2, pars 2, pag. 102 (1793).

» *leucocycla* ESPER, Schm. in Abbild., tom. 4, tab. 189, fig. 3 (post 1794).

» *moesta* HÜBNER, Samml. eur. Schm., tom. 3, tab. 77, fig. 357 (1799—1804). — DUPONCHEL, Hist. nat. Lep. de France, tom. 7, p. 1, pag. 291, tab. 118, fig. 3 (1827).

Anarta melaleuca TREITSCHKE, Schm. Eur., Bd. 5, Abth. 3, pag. 205 (1826). — STAUDINGER, Stett. ent. Zeit., Jahrg. 18, pag. 291 (1857).

» *bicycla* PACKARD, Proc. Boston Soc. Nat. Hist., tom. 11, pag. 41 (1868).

Denna art förekommer tämligen allmänt i de egentliga bergstrakterna under Juni och Juli, då den är funnen i Dalarne, Helsingland, Herjedalen, Jämtland och Lappland; i Norge är den anmärkt för Kongshavnfeldet, Bossekop, Kistrand, Elvenæs m. fl. st. i Finmarken.

Ögonen icke håriga; en mycket mörk form af denna art är af SCHÖYEN funnen vid Elvenæs i södra Varanger, med framvingarne undertill nästan helt och hållet svarta, med undantag af en del af inre kanten; bakvingarne ofvan, från utkanten räknadt, utöfver

¹ Alæ posteriores supra hac macula aliquando destitutæ.

midten grå, undertill med basen svartaktig, för öfrigt som hufvudarten.

Från alla arter inom släktet skiljes denna genom den hvita inkanten på bakvingarne.

5. *Anarta melanopa* (THUNB.).

Alis anterioribus supra sat obscure fusco-grisescentibus, nigro-variegatis; subtus cinereo-albicantibus, macula subquadrata media permagna margineque toto posteriore sat late, vel fascia arcuata, inter maculam mediam et marginem posteriorem sita, nigris vel nigro-fuscis; alis posterioribus supra sæpissime albo- et nigro-mixtis, macula sublunata vel subquadrata media sat magna marginibusque interiore et posteriore latissime nigro-fuscis, præterea albis, vel aliquando fere totis nigro-fuscis macula majore vel minore media alba ornatis; subtus ut supra macula permagna media magis distincta et plerumque pallidioribus. L. al. exp. 24—30 mill.

Noctua melanopa THUNBERG, Diss. ent. Ins. suec., pars 2, pag. 42 (1791).

» *vidua* HÜBNER, Samml. eur. Schm., tom. 3, tab. 86, fig. 403 (1799—1804).

» *tristis* HÜBNER l. c., tab. 95, fig. 446 (1804—1818).

» *rupestris* HÜBNER l. c., tab. 141, fig. 644—5 (1804—1818).

Anarta vidua TREITSCHKE, Schm. Eur., Bd. 5, Abth. 3, pag. 207 (1826).

» *melanopa* HERRICH-SCHÄFFER, Syst. Bearb. Schm. Eur., Bd. 2, pag. 372, tab. 84, fig. 433—4 (1850). — STAUDINGER, Stett. ent. Zeit., Jahrg. 18, pag. 292 (1857).

» *nigro-lunata* PACKARD, Proc. Boston Soc. Nat. Hist., tom. 11, pag. 40 (1868).

Till sammans med föregående art påträffar man denna i Juni och Juli i Dalarne, Herjedalen till Lappland; i Norge vid Fokstuen på Dovre, på Skaaddavara, vid Bossekop, Kistrand och Kulvik i Finmarken.

Denna art varierar mycket i färgstyrka, mörkare och ljusare.

Den skiljes dock under alla förhållanden från sina samslägtingar *Schönherri*, *Richardsoni* och *quieta*, hvilka den närmast liknar, genom de ofantligt stora, nästan quadratiska svarta midtfläckarne på vingarnes undersida; från *melaleuca*, utom genom denna nyss angifna karaktär, äfven genom den bredt svarta eller svartgrå inkanten på bakvingarne.

6. *Anarta Richardsoni* CURT.

Alis anterioribus supra grisescente-nigris vel fuscis, plus minusve albo- et nigro-variis, macula reniformi maculisque sagittatis sat magnis et distinctis; subtus grisescentibus vel fusco-cinereis, marginem posteriorem versus obscurioribus, macula sublunata media nigra ornatis, in margine exteriori pone hanc maculam macula nigra sæpissime destitutis; alis posterioribus supra albo- et nigro-mixtis, in medio plus minusve albis, macula parva media marginibusque interiore et præsertim posteriore sat late nigris vel nigro-fuscis, vel aliquando fere totis nigro-fuscis, in medio cinereo-albidis; subtus cinereo-albicantibus marginem posteriorem versus obscurioribus, macula sublunata media nigra ornatis. Oculis hirsutis. L. al. exp. 34—36 mill.

Anarta Richardsoni CURTIS, Descr. App. Narr., pag. 72, tab. A, fig. 11 (1834).

» *Algida* LEFEBVRE, Ann. Soc. ent. de France, tom. 5, pag. 395, tab. 10, fig. 5 (1836). — DUPONCHEL, Hist. nat. Lep. de France, suppl. tom. 3, pag. 596, tab. 49, fig. 6 (1836). — HERRICH-SCHÄFFER, Syst. Bearb. Schm. Eur., Bd. 2, pag. 372, tab. 78, fig. 400 (1849). — STAUDINGER, Stett. ent. Zeit., Jahrg. 18, pag. 297 (1857).

Denna art, som är en af de sällsyntaste inom släktet, är funnen under Juni månad i Lappland och i Norge på Dovre samt i Finmarken.

Denna särdeles vackra art afviker redan genom sin storlek från de andra arterna inom släktet; närmast liknar den i färgteckning *An. Schönherri* och *quieta*, men skiljes från den förra

genom mindre tillbakadraget hufvud, genom mycket större och tydligare njurfläck och de s. k. pillika fläckarne på framvingarne; från båda genom de ludna ögonen och genom riktningen hos den bakre tvärlinien på framvingarne, som hos denna art är, utifrån inåt räknadt, i början halfcirkelformigt böjd, sedan skarpt snedt inåt-framåt riktad, hvarigenom midtelfältet, som inneslutes af den bakre och den främre tvärlinien, vid inkanten är betydligt smalare än vid utkanten; från *quieta* dessutom lätt genom storlek och kroppsform.

7. *Anarta Schönherrii* ZETT.

Alis anterioribus supra nigro-fusco-variegatis, maculis nonnullis parvis strigisque transversis, præsertim posteriore, albidis, macula reniformi sat parva et valde obsoleta; subtus grisescentibus, macula sublunata media, macula in margine exteriori pone maculam mediam margineque posteriore, plerumque toto, sat late nigro-fuscis vel nigris ornatis; alis posterioribus supra albo- et nigro-mixtis, in medio plus minusve albis, macula parva media marginibusque interiore et præsertim posteriore sat late nigris vel nigro-fuscis, vel fere totis nigro-fuscis, in medio cinereo-albidis vel pone maculam mediam fascia cinereo-albida ornatis; subtus cinereo-albicantibus, plus minusve nigro-mixtis, macula sublunata media sat magna marginibusque aliquando interiore, semper posteriore nigris. L. al. exp. 28—29 mill.

Anarta Schönherrii ZETTERSTEDT, Ins. lapp., pag. 950 (1840).

—STAUDINGER, Stett. ent. Zeit., Jahrg. 22, pag. 373 (1861).

» *Leucocycla* STAUDINGER, Stett. ent. Zeit., Jahrg. 18, pag. 296 (1857). — MÖSCHLER, Wien. ent. Monats., Bd. 4, pag. 367, tab. 9, fig. 6 (1860).

Denna sällsynta art är funnen i Lappland vid Qvikkjokk; i Norge på Blaahö och vid Fokstuen på Dovre, på Reipasvara och Skaaddavara i Finmarken. Dess flygtid är Juni och Juli.

Ögonen icke håriga; hufvudet betydligt tillbakadraget, jämte thorax och abdömen mycket hårigt.

Med *An. Richardsoni* och *quieta* öfverensstämmer denna art närmast, från den förra dock lätt skild genom de icke håriga ögonen, genom betydligt mindre njurfläck och mycket otydliga pilfläckar på framvingarne; från dem båda genom det betydligt tillbakadragna hufvudet och genom den bakre tvärlinien på framvingarne, som hos denna art är skarpt tandad.

8. *Anarta quieta* (HÜBNER).

Alis anterioribus supra grisescentibus, plus minusve obscure flavescente-variegatis, maculis nonnullis parvis strigisque transversis nigris, macula reniformi sat parva distincta; subtus flavescente-cinereis, apice, macula minuta media maculaque majore pone hanc maculam in margine exteriori nigris; alis posterioribus supra albo- et nigro-mixtis vel flavescente-cinereis plus minusve nigro-adspersis, macula media parva sat obsoleta ornatis; subtus grisescentibus vel flavescente-cinereis, plus minusve nigro-adspersis, apice, macula media distincta maculaque vel fascia parva pone hanc maculam mediam in margine exteriori nigris. L. al. exp. 25—27 mill.

Noctua quieta HÜBNER, Samml. eur. Schm., tom. 3, tab. 103, fig. 485 (1804—1818).

Anarta Schönherri ZETTERSTEDT, Ins. lapp., pag. 950 (1840) sec. ex. typ. in museo Lundensi.

» *quieta* STAUDINGER, Stett. ent. Zeit., Jahrg. 22, pag. 378 (1861).

Denna mycket sällsynta fjäril är funnen i Juli månad, inom Sverige endast i Lappland af Prof. BOHEMAN; i Norge på bergen Kongshavnfeldet och Skaaddavara samt vid Kistrand i Finmarken.

En högst egendomlig form af denna art är af STAUDINGER betecknad med *ab. nigricans*. Den har framvingarne undertill och bakvingarne både ofvan och undertill enfärgadt mörkgrå eller svartbruna, med en svart midtfläck åtminstone på vingarnes undre sida; framvingarne ofvan mycket mörka, svartaktiga, med de vanliga fläckarne och tvärlinierna något ljusare.

Ögonen icke håriga; hufvudet måttligt tillbakadraget och mindre hårigt än hos föregående art; kroppen väsentligt smärta- re än hos Anartorna i allmänhet.

Från sina närmaste samslägtingar *An. Richardsoni* och *Schönherri* afviker denna art genom dunklare och mera enformig färgton, stötande något i gult, på framvingarne undertill och på både öfre och undre sidan af bakvingarne. Hufvudformen har ock ofta mycket gult inblandadt ofvantill på framvingarne. Från *Richardsoni* skiljes den lätt genom sina glatta, icke håriga ögon, genom storleken och genom formen på det af den främre och bakre tvärlinien på framvingarne ofvan bildade fältet, som hos denna art är föga smalare vid vingarnes inkant än utkant; från *Schönherri* torde den lättast skiljas genom mera framdraget hufvud och genom kroppsformen.

9. *Anarta lapponica* (THUNB.).

Alis anterioribus supra grisescentibus, plus minusve nigro-variegatis; subtus nigricantibus, plus minusve albo-mixtis, macula media nigra distincta sed parva fasciaque, inter hanc maculam mediam et marginem posteriorem sita, alba ornatis; alis posterioribus supra, fere totis, nigro-fuscis, margine exteriore angustissime fasciaque plus minusve distincta pone medium cinereo-albicantibus; subtus nigricantibus, paullo albo-mixtis, macula media nigra distincta sed parva, fascia sat lata pone medium alba L. al. exp. 25—26 mill.

Noctua lapponica THUNBERG, Diss. ent. Ins. suec., pars 2, pag. 42, fig. 10 (1791).

Anarta Amissa LEFEBVRE, Ann. Soc. ent. de France, tom. 5, pag. 397 ♂, tab. 10, fig. 6 (1836). — DUPONCHEL, Hist. nat. Lep. de France, suppl. tom. 3, pag. 598, tab. 49, fig. 7. a. — HERRICH-SCHÄFFER, Syst. Bearb. Schm. Eur., Bd. 2, pag. 372, tab. 42, fig. 211—12 (1846). — STAUDINGER, Stett. ent. Zeit., Jahrg. 18, pag. 293 (1857).

» *melanopa* var. *b* ZETTERSTEDT, Ins. lapp., pag. 950 (1840), sec. ex. typ. in museo Lundensi.

Arten förekommer, ehuru ytterst sparsamt, under Juli månad i Lappland, ss. vid Qvikkjokk; i Norge på Skaaddavara i Finmarken.

Ögonen icke håriga; färgteckningen på framvingarnes öfre sida och kroppsformen öfverensstämma särdeles med *An. melanopa*.

Närmast är denna art att förblanda med *An. Zetterstedti*, men skiljes lätt genom den lilla svarta midtelfläcken och det hvita tvärbandet på såväl fram- som bakvingarnes undersida; genom den sist nämnda karaktären kan man öck skilja denna art från alla andra inom slägtet.

10. *Anarta Zetterstedti* STAUD.

Alis anterioribus supra nigricantibus, plus minusve grisescente-variegatis, strigis transversis dilutioribus; subtus cinereo-albicantibus, margine posteriore sat late nigro, aliquando macula minuta media nigra ornatis, sæpissime destitutis; alis posterioribus supra et subtus nigro-fuscis vel nigris, in margine exteriore paullo albo- vel cinereo-adspersis. L. al. exp. 22—24 mill.

Anarta Zetterstedtii STAUDINGER, Stett. ent. Zeit., Jahrg. 18, pag. 294 (1857).

Denna art tyckes vara ganska allmän Lappland, i synnerhet vid Qvikkjokk; i Norge är den funnen i Drivdalen, vid Kongsvold på Dovre och vid Gaaradak i Finmarken. Flygtid Juli.

Ögonen icke håriga; hufvud, thorax och abdomen svarta.

Denna art är en bland de minsta inom slägtet och igenkännes lätt från alla öfriga genom sina ofvantill svarta bakvingar och genom frånvaron af någon midtelfläck på deras undre sida.

11. *Anarta funebris* (HÜBNER).

Alis anterioribus supra nigricantibus, spatio inter strigas transversas anteriorem et posteriorem obscuriore; subtus fusciscentibus, aliquando macula minuta media alba instructis; alis posterioribus supra et subtus fusciscentibus, subtus sem-

per macula minuta media alba ornatis. L. al. exp. 25—27 mill.

Noctua funesta PAYKULL, Skrift. Nat. Selsk., tom. 2, pars 2, pag. 100 (1793).

» *funebri* HÜBNER, Samml. eur. Schm., tom. 3, tab. 92, fig. 433 (1799—1804).

Anarta funebri TREITSCHKE, Schm. Eur., Bd. 5, Abth. 3, pag. 209 (1826). — HERRICH-SCHÄFFER, Syst. Bearb. Schm. Eur., Bd. 2, pag. 373, tab. 42, fig. 209—10 (1846).

» *Amis*a LEFEBVRE, Ann. Soc. ent. de France, tom. 5, pag. 397 ♀, tab. 10, fig. 7 (1836). — DUPONCHEL, Hist. nat. Lep. de France, Suppl. tom. 3, pag. 598, tab. 49, fig. 7. b.

» *amis*a ZETTERSTEDT, Ins. lapp., pag. 950 (1840), sec. ex. typ. in museo Lundensi.

» *nigrita* DUPONCHEL, Hist. nat. Lep. de France, suppl. tom. 4, pag. 97, tab. 58, fig. 6 (1842).

» *funesta* STAUDINGER, Stett. ent. Zeit., Jahrg. 18, pag. 295 (1857).

Under Juni och Juli påträffas denna sällsynta art i norra och mellersta Lappland; i Norge vid Kongsvold och Fokstuen på Dovre samt vid Bossekop i Finmarken.

Ögonen icke håriga; hufvud, thorax och abdomen svartbruna.

Denna art skiljes lätt från alla inom släktet genom den hvita midtelfläcken på bakvingarnes undersida.

Ehuru PAYKULL redan 1793 beskref denna art under namn af *funesta*, kan detta namn icke tilldelas denna art, enär namnet *funesta* redan 1786 blef af ESPER användt för en annan Noctua, nämligen *Aedia funesta*.

Vid utarbetandet af denna uppsats har ett synnerligen rikt material godhetsfullt blifvit ställt till mitt fria förfogande af Kand. W. M. SCHÖYEN i Kristiania, hvarför jag anhåller att till honom få uttala min uppriktigaste tacksamhet och erkänsla.
